

## **ΕΡΩΤΗΣΗ**

### **ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

**Θέμα: «Τι θα πράξετε ώστε ο μισός αιώνας... κατολίσθησης να μην γίνει ένας;»**

Στο Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα Ελλάδος, απευθύνθηκαν κάτοικοι της Αιγιάλειας διαβάζοντας το ρεπορτάζ του κυρίου Δ.Τριανταφυλόπουλου στην εφημερίδα "Πελοπόννησος" στο φύλλο στις 08.02.16.

Συγκεκριμένα το εν λόγω ρεπορτάζ αναφέρει τα εξής :

Μέχρι εκεί που δεν φτάνει ο ανθρώπινος νους, φαίνεται να έφτασε το ελληνικό κράτος, αποδεικνύοντας πως ένας νόμος όσο εύκολα φτιάχνεται τόσο εύκολα αυτός καταπατά τη νομιμότητα, ασχέτως αν μ' αυτόν «εξαφανίζει» ελληνική γη και περιουσίες πολιτών, με μια μονοκονδυλιά. Η περίπτωση χωριών και οικισμών της Αιγιάλειας και των Καλαβρύτων, όχι απλά «βγάζει μάτι» αλλά είναι κανείς ν' απορεί πως ένα κράτος- μέλος του ευρωπαϊκού χάρτη, μπορεί να σβήνει...από τον δικό του χάρτη κατοικημένες περιοχές, χωρίς πραγματικό λόγο, αλλά απόρροια ενός μόνο εγγράφου υπαλλήλου του και μιας... απίστευτης ιστορίας του παρελθόντος που «σπάει κόκκαλα», ως δείγμα ασιδосίας, αυθαιρεσίας και κατασπατάλησης δημοσίου χρήματος, προς εξυπηρέτηση πολιτικών σχεδίων επί χάρτου ή και μικροπολιτικών τακτικών.

#### **ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ**

Όλα ξεκίνησαν το 1964, οπότε η ελληνική Πολιτεία θέλησε ν' αναπτύξει την ύπαιθρο με πλάνο στεγαστικής αποκατάστασης, ηλεκτροδότησης, άρδευσης, ύδρευσης και οδοποιίας, αλλά ελλείψει κονδυλίων, αντ' αυτών επέλεξε να εφαρμόσει πρόγραμμα για μη «βιώσιμες περιοχές». Ανήμπορη να το υλοποιήσει, βρήκε την εύκολη λύση να χαρακτηρίσει προφορικά κι όχι μετά σχετικού νόμου, 43 συνολικά οικισμούς της Αχαιός ως «κατολισθήσιμους», προχωρώντας σε συμπτώξεις αλλά και παραχωρώντας δωρεάν πεδινά οικοπέδα στους κατοίκους τους, δαπανώντας πάρα πολλά εκατομμύρια δραχμές για απαλλοτριώσεις. Το 1969 αρκούσε μια απόφαση του νομάρχη- χωρίς νόμο και ΦΕΚ – για να βγουν τα ημιορεινά και ορεινά χωριά «εν αχρηστεία» κι έτσι ν' αρχίσει μια τραγελαφική ανακολουθία πράξεων και μετέπειτα πολιτικών αποφάσεων, που στην ουσία ακύρωναν παλιότερες, διαιωνίζοντας μια κατάσταση επί δεκαετίες, μέχρι τις μέρες μας.

#### **ΤΟ 1985**

Ετσι, παρά την νομαρχιακή απόφαση και ΦΕΚ του 1969, κάποιοι άλλοι νομάρχες από το 1985 και μετά, πατώντας σε σχετικό Προεδρικό Διάταγμα και «αναιρώντας» τη μεταφορά, υπέγραφαν κι εκτελούσαν οριοθετήσεις των κατά τ' άλλα «κατολισθήσιμων» οικισμών, ονοματίζοντας κιόλας «24» απ' αυτά....κι ας είχαν μεταφερθεί, δαπανώντας επιπλέον παχυλά κρατικά κονδύλια για μελέτες που όμως – σαν να μην τρέχει τίποτα- δεν έδειχναν το παραμικρό γεωλογικό πρόβλημα στις περιοχές αυτές. Μάλιστα για καθένα απ' αυτούς υπήρχε χωριστή απόφαση, με αιτιολογικό την τακτοποίηση πολεοδομικών και χωροταξικών ζητημάτων...ως «ζωντανοί και αναπτυσσόμενοι», μετά το 2000 κι «ως τουριστικοί προορισμοί»... αν και πάντα «κατολισθήσιμοι και μεταφερόμενοι» προ πολλού!

#### **ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ**

Επρόκειτο για οικισμούς που μεταφέρθηκαν και περιλαμβάνει: Κρήνη, Άλσος, Μάγειρα και Μερτίδι κε μεταφορά στην Άβυθο, Παλαιά Κουνινά Αιγιάλεια στη θέση Βαρελά, Δαμακίни και Άνω Σαλμενίκο Πατρών στο Κάτω Σαλμενίκο, Κούτελη- Βεσίνι- Δεχούνι, Πάο, Λαπαναγοί Καλαβρύτων σε Αγ. Αθανάσιο και Χαλιάδες Πάου αντίστοιχα, Χατζή και Παρασκευή Αιγίου, Παλιολουκά- Αμπουλα –Παΐδα-Λιοφάτες Κούμαρη στου Μεσσηνέζη, Αιγές Αιγείρας στο Λαμινό, Καθολικό και Παατουλέικα Αιγιάλειας στο Διακοφτό, Σαρκουνά στη Ζήρια, Κορακιάνικα – Ρομπέικα και Σταυρέικα Αιγιαλείας στη Λάκκα Αμπέλου Ακράτας, Κερύνεια στον Κατουρλά, Γκρέκα κλασι Τούμπα Αιγιάλειας, Βερίνο-Λάκκα –Μυρόβρυση-Δουκανέικα και Συνανιά Πατρών στον Μείντανά Ροδοδάφνης.

Κάποια άλλα χωριά, πιθανά με πολιτική παρέμβαση προς ικανοποίηση αιτημάτων κατοίκων, όπως περιέργως δεν μεταφέρθηκαν ποτέ, όπως Σκοτάνη Καλαβρύτων, Βαλιμή- Αγία Βαρβάρα- Μεσορούγι-Αγρίδι και Χαλκιάνικα Περιστεράς στην περιφέρεια της Ακράτας, Φίλια Μιχαλείων Καλαβρύτων, Αγ. Ιωάννη Θεολόγο-Σπαρτσέοι και Άνω Άκρη Λειβαρτζίου.

### **Ζήτησαν και πήραν σεισμοδάνεια**

Και σαν μην «έτρεχε τίποτα», χρόνια μετά, με αφορμή τον καταστροφικό σεισμό του Αιγίου το 2005, οι ιδιοκτήτες κατοικιών-που πολλοί εξ αυτών είχαν πάρει δωρεάν εκτάσεις<sup>3</sup> κι έχτισαν νέα σπίτια, ως «δια μαγείας», μη έχοντας εγκαταλείψει ποτέ τα... «κατολισθήσιμα και μεταφερόμενα ως επικίνδυνα» χωριά τους, αιτήθηκαν σεισμοδανείων, που έλαβαν χωρίς το παραμικρό πρόβλημα, το ίδιο και την έκδοση αδειών επισκευής ή ανακατασκευής οικιών, από την Πολεοδομία Αιγιαλείας και Καλαβρύτων, τα οποία και αποπλήρωσαν περίπου το 2005. Το γεγονός αυτό όμως επιχειρήθηκε να επαναληφθεί και το 2012, σε μικρότερο αριθμό, με αφορμή νέο σεισμό, η Αποκεντρωμένη Περιφέρεια ωστόσο επέλεξε να στείλει έγγραφο στο ΥΠΕΧΩΔΕ, ζητώντας γνώμη και εντολές, για ν' αρχίσει ένα «γαϊτανάκι» εξελίξεων ...πιο έντονων παρανομιών από τα προηγούμενα χρόνια! Κι ενώ είχαν προηγηθεί, από το 1998 συσκέψεις στο ΥΠΕΧΩΔΕ με τη συμμετοχή του τότε «8<sup>ου</sup> Συμβουλίου Περιοχής» αλλά και κοινοταρχών, στις οποίες αποκαλύφθηκε πως το υπουργείο θεωρούσε ότι τα χωριά αυτά δεν υπήρχαν καν (!) και τα είχε «ξεγραμμένα»(!), η δε διευθύντρια Πολεοδομίας του ΠΕΧΩ έμεινε άναυδη [σε σύσκεψη στις 13-5-1998] όταν αντελήφθη από τα στοιχεία της τοπικής αντιπροσωπείας, πως οι οικισμοί και υπάρχουν και κατοικούνται, το 2014 ο υπουργός Υποδομών Μιχάλης Χρυσοχοϊδης θέλοντας να «κουκουλώσει» και να νομιμοποιήσει πεπραγμένα τριών και πλέον δεκαετιών, πέρασε στις 14 Απριλίου-δίχως καείς να το αντιληφθεί, αφού εντάχθηκε σε νομοσχέδιο για τα υδατορέματα – άρθρο που χαρακτηρίζει τους οικισμούς αυτούς «κατολισθαίνοντες» με απαγορευτικό δόμησης, δύσκολες γραφειοκρατικές διαδικασίες και εξαναγκασμό ιδιοκτητών σε πανάκριβες μελέτες...[όπως φαίνεται και στο σχετικό ΦΕΚ], όταν το κράτος κι αυτός ως λειτουργός του, ούτε ζήτησε αυτή που διέθετε ούτε να εκπονηθεί άλλη γεωλογική μελέτη, πριν υπογράψει, συνεχίζοντας τη μια παρανομία μετά την άλλη!

Ο διευθυντής της Πολεοδομίας Αιγιάλειας και Καλαβρύτων του Δήμου Λεωνίδας Καράμπελας, αφού επιβεβαιώνει πως η υπηρεσία του εξέδιδε κανονικά άδειες οικοδομής όλα τα προηγούμενα χρόνια, μιλώντας στη «Π» επισημαίνει ευθύτατα πως πρόκειται για «ακατανόητα κι εντελώς τρελά πράγματα», αφού άπαντες οι επιστήμονες λένουν πως θα 'πρεπε να γίνουν μελέτες, πανάκριβες σε αυτές τις περιπτώσεις. «Κάποιοι όμως κρύβονται πίσω από την απόφαση του Νομάρχη Αχαιίας τ0 1969, απουσία ΦΕΚ», συνεχίζει, ενώ αυτή την περίοδο βρίσκεται σε συνεχή επικοινωνία με το υπουργείο υποδομών, απογοητευμένος<sup>3</sup> ωστόσο από την εξέλιξη των πραγμάτων. «Κάθε φορά εκεί υπάρχει κι ένας άλλος γραμματέας με διαφορετικές απόψεις και αλλαγή στάσης. Τα κριτήρια είναι αυστηρά... αλλά τίποτα. Εκεί οι πιο πολλοί είναι νέοι υπάλληλοι και

επιστήμονες που δεν ξέρουν ούτε κι ασχολήθηκαν ποτέ να ψάξουν και να μάθουν το ιστορικό. Κανείς δεν ασχολείται. Μας λένε πως έχουμε δίκιο, αλλά μέχρι εκεί και καμιά πράξη» καταλήγει.

Πρωτεργάτης του θέματος, ως πρόεδρος του τέως 8<sup>ου</sup> Συμβουλίου Περιφέρειας και βοηθός δημάρχου-δημοτικός σύμβουλος σήμερα, Νίκος Θανασούλιας, μιλώντας επίσης στην «ΠΤΔ», προχωράει ένα βήμα παραπέρα, υπογραμμίζοντας, «χωριά με σχολεία, ιερείς, εκκλησίες, εκλογές ανάδειξης νέων τοπικών συμβουλίων και σταθερή αγροτική παραγωγή όλα αυτά τα χρόνια, πως είναι δυνατόν το ίδιο το κράτος να τα ισοπεδώνει, θεωρώντας τα ερειπωμένα και μη υπαρκτά, αλλά ταυτόχρονα να “ευλογεί” κι όλα τα παραπάνω; Πως επίσης είναι δυνατόν, στην ίδια γεωγραφική περιοχή, πολλοί οικισμοί να θεωρούνται κατολισθήσιμοι και μετακινούμενοι, αλλά μόνο ένα-δύο χωριά αναμεσά τους-από παλιά-όχι, όπως το Γ4ρηγόρι και ο Σαρκουνάς που τελικά έμειναν εκτός και διασώθηκαν; Πολιτικός δάκτυλος σίγουρα! Το ίδιο και στη θέση «Παπανικολού», που ενώ το κράτος επέτρεψε την κατασκευή την κατασκευή ΧΥΤΑ ως να μην έχει ουδέν γεωλογικό πρόβλημα, αυτός πάει να γίνει περικυκλωμένος, σε μηδαμινές χιλιομετρικές αποστάσεις, από Κοινότητες που μόνο το κράτος θεωρεί επικίνδυνες γεωλογικά και επικίνδυνες για δόμηση»; Το θέμα πάντως, πολύ πιθανά, καταλήξει στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, με αιτρόβλεπτες εξελίξεις εκ μέρους των αντιμαχόμενων πλευρών... αλλά πάντα «στο ίδιο έργο θεατές»!

Κατόπιν όλων των ανωτέρω , ερωτάσθε:

Τι θα πράξετε ώστε ο μισός αιώνας... κατολίστησης να μην γίνει ένας;

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος